

آقای گای رایدر  
دبیر کل کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری  
24 اردیبهشت ماه 1386  
با دروهای فراوان

جناب دبیر کل، همانگونه که در نامه 12 اردیبهشت ماه 1386 به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری اعلام کردیم نیروهای امنیتی در شهر سنندج در اول ماه مه، به مراسمی که کارگران کارخانه های مختلف این شهر برگزار کرده بودند یورش برده و ضمن ضرب و شتم شدید کارگران با استفاده از باتوم و گاز فلغل، 13 نفر از آنان را بازداشت کردند. از آنزمان اتحادیه ما ضمن ارسال نامه به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری جهت اعتراض به ضرب و شتم و بازداشت کارگران، فراخوان تجمعی را در اعتراض به این وضعیت در مقابل دادگاه عمومی میدان بسیج شهر سنندج صادر کرد و این تجمع اعتراضی در مورخه 1386/2/15 در مقابل دادگاه مذکور برگزار شد. همچنین این اتحادیه به انجا مختلف، از قبیل انعکاس وسیع خبری بازداشت و ضرب و شتم کارگران، حضور هر روزه اعضا اتحادیه در مقابل دادگاه، صدور قطعنامه و رساندن کمک مالی به خانواده های کارگران بازداشتی و...، با تمام توان به دفاع از اعضای خود و همه کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه برخاست. بدنبال این وقایع تا مورخه 1386/2/19 یازده نفر از کارگران بازداشت شده پس از 10 روز تحمل حبس و وارد شدن اتهام اخلال در نظم عمومی به آنان از سوی مقامات قضایی، با فرار کفالت پنج میلیون تومانی از زندان آزاد شدند، اما شیث امانی رئیس هیئت مدیره این اتحادیه و صدیق کریمی عضو هیئت مدیره آن همچنان در زندان هستند.

به شیث امانی علاوه بر اتهام اخلال در نظم عمومی، اتهامی نیز تحت عنوان "تحریک کارگران علیه دولت" وارد کرده اند و به چیمن سلیمی همسر صدیق کریمی اعلام نموده اند که این دو نفر از دو ماه تا یک سال همچنان در بازداشت خواهند بود تا پرونده آنان تکمیل شود و سپس به وضعیت آنها رسیدگی خواهد شد. همچنین حدود 13 نفر از مامورین امنیتی پس از بازداشت شیث امانی در مورخه 1386/2/12 بدون ارائه حکم قضایی وارد منزل ایشان شده و ضمن تفتیش منزل نامبرده، کلیه اسناد مربوط به این اتحادیه را با خود برده اند.

جناب دبیرکل

ما در اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران، برگزاری تجمع اعتراضی، برپایی تشکل کارگری و گرامیداشت اعتراض آمیز اول ماه مه را حق مسلم خود میدانیم و اعتراض خود را برای آزادی شیث امانی، صدیق کریمی و همچنین محمود صالحی تشدید خواهیم کرد.

خواست ما آزادی فوری و بی قید و شرط شیث امانی، صدیق کریمی و محمود صالحی از زندان- رفع اتهام از کارگران آزاد شده - عودت اسناد اتحادیه از سوی نیروهای امنیتی- پایان بخشیدن به بازداشت و آزار و اذیت رهبران کارگری و آزادی برپایی تشکلهای کارگری است. ما از شما انتظار داریم ضمن حمایت قاطعانه از خواسته های ما، مراتب اعتراض شدید خود را در این مورد به دولت ایران اعلام دارید و مانند همیشه به دفاع از کارگران ایران بر خیزید.

بی تردید اقدامات و همبستگی شما با کارگران در ایران، ضمن تاثیر بر رویکرد دولت ایران و کاهش فشار بر روی کارگران و رهبران کارگری، افق همبستگی جهانی کارگران را به مثابه یک طبقه واحد جهانی تقویت خواهد کرد و انترناسیونالیزم کارگری را در مقابل تعرض روز افزون سرمایه جهانی به حقوق کارگران بیش از پیش به رویکرد تشکلهای کارگری در سرتاسر گیتی تبدیل خواهد نمود.

با احترام  
اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران  
1386/2/24

[www.ettehade.com](http://www.ettehade.com)  
[k.ekhraji@gmail.com](mailto:k.ekhraji@gmail.com)  
رونوشت به: گلوبال یونیون